

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. április 28.*

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	3
A WTO joga	3
Az uniós jog	4
A jogvita előzményei	6
A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet	7
A felek kérelmei a Bíróság előtt	8
A fellebbezésről	9
Az első, az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	9
A felek érvei	9
– Az első részről	9
– A második részről	10
A Bíróság álláspontja	11
A második, az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	15
A felek érvei	15
A Bíróság álláspontja	15
A harmadik, az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	17
A felek érvei	17
A Bíróság álláspontja	18

* Az eljárás nyelve: angol.

A költségekről 25

„Fellebbezés – Dömping – (EU) 2015/1429 végrehajtási rendelet – A Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatala – Végleges dömpingellenes vám – 1225/2009/EK rendelet – 2. cikk – A rendes érték kiszámítása – Az előállítási költség kiszámítása – Hozamvesztés – Az újrahasznosított fémhulladék értéke levonásának megtagadása – A rendes érték meghatározása az exportáló ország hazai piacán felhasználásra szánt hasonló termék értékesítései alapján – Az exportáló ország hazai piacán teljesített értékesítéseknek a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapról történő kizárása abban az esetben, ha ezek az értékesítések olyan termékekre vonatkoznak, amelyeket exportra szántak”

A C-79/20. P. sz. ügyben,

a **Yieh United Steel Corp.** (székhelye: Kaohsiung City [Tajvan], képviseli: D. Luff avocat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. február 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek kezdetben: J.-F. Brakeland, M. França és A. Demeneix, később: J.-F. Brakeland és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviselik: J. Killick és G. Forwood avocats, valamint G. Papaconstantinou díkigoros)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2021. november 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Yieh United Steel Corp. (a továbbiakban: Yieh) az Európai Unió Törvényszéke 2019. december 3-i Yieh United Steel kontra Bizottság ítéletének (T-607/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2019:831) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2015. augusztus 26-i (EU) 2015/1429 végrehajtási rendelet (HL 2015. L 224., 10. o., a továbbiakban: vitatott rendelet) megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

A WTO joga

- 2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).
- 3 A dömpingellenes megállapodás „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke így rendelkezik:

„2.1. A Megállapodás alkalmazásában egy termék akkor tekinthető dömpingeltnek – azaz egy másik ország kereskedelmébe a rendes értéknél alacsonyabb értéken bevezetett terméknek –, ha az egyik országból a másik országba exportált termék exportára alacsonyabb, mint a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban érvényesülő összehasonlító ára akkor, ha e terméket az exportáló országban való felhasználásra szánták.

2.2. Ha az exportáló ország belföldi piacán a rendes kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy ha a sajátos piaci helyzet vagy az exportáló ország belföldi piacán történő értékesítés alacsony volumene miatt ezek az eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást [...], a dömping különbözetet úgy kell megállapítani, hogy összehasonlítást kell végezni valamely megfelelő harmadik országba exportált hasonló termék összehasonlító árával, amelynek reprezentatív árnak kell lennie, vagy pedig az előállítási költségekkel a származási országban, amelyekhez hozzá kell adni az ügyviteli, értékesítési és általános költségeket, továbbá a nyereség észszerű összegét.

2.2.1. Az exportáló ország belföldi piacán a hasonló termék értékesítése vagy egy harmadik országnak történő eladás, amely alatta marad az értékesítési, általános és ügyviteli költségekkel növelt egységnyi termék-előállítás (állandó és változó) költségének, az ár miatt nem tekinthető rendes kereskedelmi ügyletnek, és a rendes érték megállapításakor elhanyagolható [helyesen: az ár miatt csak akkor nem tekinthető rendes kereskedelmi ügyletnek, és a rendes érték megállapításakor csak akkor hanyagolható el], ha a hatóságok [...] megállapítják, hogy az eladások megfelelően hosszú időtartam [...] alatt történtek,

lényeges mennyiségben [...] és olyan áron, amely észszerű időn belül nem fedezi az összes költséget. Ha a vizsgálat időtartama alatt az eladásnál a költség alatti termék egységnyi ára magasabb, mint a költségek súlyozott átlaga, úgy ezt az árat egy észszerű időn belüli, megtérülést fedező árnak kell tekinteni.

2.2.1.1. A 2. pont alkalmazásában a költségeket általában a vizsgált exportőr vagy termelő által nyilvántartott adatok alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az adatok megfelelnek az exportáló ország általánosan elfogadott számviteli elveinek, és elfogadhatóan tükrözik a vizsgált termék gyártásának, illetve értékesítésének költségeit. [...]

[...]

Az uniós jog

4 A vitatott rendelet elfogadása idején a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadását szabályozó rendelkezéseket a 2012. június 13-i 765/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 237., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.

5 Az alaprendelet „Alapelvek” című 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„(1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.”

6 Az említett rendelet „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke értelmében:

„A. Rendes érték

(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

[...]

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján állapítják meg, ha ezek az eladások elérik az érintett termék Közösségben eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. [...]

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség észszerű összegének az alapján, vagy a szokásos

kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

Az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyok, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.

(4) Hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülinek tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek észszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

[...]

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy az ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.

A helyes költségelosztásról beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell venni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezeket a költségelosztásokat a múltban rendszeresen használták. Megfelelőbb módszer hiányában a forgalom szerinti költségelosztás részesül előnyben. Ha az ezen albekezdés szerinti költségelosztásban nem szerepelnek, akkor a költségeket megfelelően ki kell igazítani azoknál az egyszerű költségtételeknél, amelyek a jövőbeni és/vagy jelenlegi gyártást segítik elő.

[...]”

7 Az alaprendelet „A vizsgálat” című 6. cikke a (8) bekezdésében a következőképpen rendelkezett:

„A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak és amelyek a ténymegállapítások alapulnak.”

- 8 E rendelet „Visszamenőleges hatály” című 10. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Végleges dömpingellenes vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az átmeneti intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal, de nem a vizsgálat megindítása előtt kerültek fogyasztás céljából forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, a [z Európai] Bizottság lehetőséget biztosított az érintett importőröknek észrevételeik megtételére, és:

- a) a kérdéses termék dömpingje már huzamos ideje zajlik, illetve az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően; [...]

[...]

A jogvita előzményei

- 9 A megtámadott ítélet 1–11. pontja a következőképpen foglalja össze a jogvita előzményeit:

„1 [A Yieh] Tajvanban székhellyel rendelkező társaság, amely többek között a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek (a továbbiakban: érintett termék) gyártására és forgalmazására irányuló tevékenységet folytat.

2 Az érintett termék gyártásához a [Yieh] olyan melegen hengerelt tekercseket használ alapanyagként, amelyeket vagy közvetlenül maga állít elő, vagy pedig a Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd-nél [...], egy melegen hengerelt tekercsek gyártásával foglalkozó, Kínában székhellyel rendelkező kapcsolt társaságnál vásárol. Az érintett terméket a [Yieh] az [...] Unióból származó megrendelők és a saját hazai piacán működő megrendelők részére értékesíti, amelyek magukban foglalják az érintett termék független *downstream* gyártóit és forgalmazóit, valamint a [Yieh] kapcsolt *downstream* gyártóját, a Yieh Mau társaságot.

3 Az Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL (a továbbiakban: Eurofer) által [...] benyújtott panaszt követően [a] [...] Bizottság az [alaprendelet] alapján 2014. június 26-án értesítést tett közzé a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó [érintett termék] behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról [...].

[...]

6 A Bizottság 2015. március 24-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, (EU) 2015/501 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 79., 23. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet). Az ideiglenes rendelet 10,9%-os ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a [Yieh] [által gyártott] érintett [termékekre].

7 A Bizottság a 2015. március 25-i levélben közölte a [Yieh-vel] az ideiglenes ténymegállapításait, amelyekben kifejtette azokat az alapvető megfontolásokat és ténybeli elemeket, amelyek alapján úgy döntött, hogy ideiglenes dömpingellenes vámot vet ki (a továbbiakban: ideiglenes ténymegállapítások).

- 8 Az ideiglenes ténymegállapításokban a Bizottság érintette többek között azt a kérdést, hogy az érintett termék termelési költségeiből nem volt hajlandó levonni az újrahasznosított fémhulladék értékét, valamint azt a kérdést, hogy a rendes érték meghatározása szempontjából nem volt hajlandó figyelembe venni a [Yieh] által az exportáló országban teljesített bizonyos eladásokat.
- 9 A [Yieh] 2015. április 20-án előterjesztette az ideiglenes ténymegállapításokra vonatkozó észrevételeit.
- 10 A Bizottság 2015. június 23-án megküldte a [Yieh-nek] a végleges ténymegállapításait. A [Yieh] 2015. július 3-án [...] előterjesztette az e ténymegállapításokra vonatkozó észrevételeit.
- 11 A Bizottság 2015. augusztus 26-án elfogadta a [vitatott] rendeletet [...], amely módosította az ideiglenes rendeletet, és 6,8%-os dömpingellenes vámot vetett ki a többek között a [Yieh] által gyártott érintett terméknek az Unióba történő behozatalára.”
- 10 A vitatott rendelet 2021. szeptember 16. óta nem hatályos.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 11 A Törvényszék Hivatalához 2015. október 27-én benyújtott keresetlevelében a Yieh a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 12 Keresetének alátámasztása érdekében a Yieh két jogalapra hivatkozott, amelyek közül az elsőt az alaprendelet 2. cikke (3) és (5) bekezdésének megsértésére, valamint hatáskörrel való visszaélésre, a másodikat pedig e rendelet 2. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére alapított.
- 13 Az első, az alaprendelet 2. cikke (3) és (5) bekezdésének megsértésére és hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapjában a Yieh azt állította, hogy a Bizottság a tényekre vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor elutasította az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből való levonására irányuló kérelmét.
- 14 E jogalap keretében a Yieh azt kifogásolta, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdését annak megtagadásával, hogy figyelembe vegye a Yieh számviteli nyilvántartásait, valamint azt a költségfelosztási módszert, amelyet a Yieh az érintett termék gyártása során a melegen hengerelt tekercsek vonatkozásában megállapított veszteségekre alkalmazott.
- 15 E jogsértés folytán a Bizottság arra a nyilvánvalóan téves következtetésre jutott, hogy a Yieh nem építette be teljeskörűen a melegen hengerelt tekercsek hozamvesztését az érintett termék termelési költségeibe, vagyis a Bizottság tévedett akkor is, amikor az újrahasznosított fémhulladékot nem volt hajlandó levonni e termék termelési költségeiből, ami az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésével mesterségesen megemelte a rendes értéket.
- 16 Végül a Yieh szerint hatáskörrel való visszaélésnek minősül az, hogy a Bizottság nem volt hajlandó levonni az újrahasznosított fémhulladék értékét.

- 17 Második jogalapjával, amely az alaprendelet 2. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésén alapul, a Yieh azt állította, hogy a Bizottság egyrészt megsértette e rendelet 2. cikkének (1) bekezdését azáltal, hogy megfelelő igazolás nélkül megtagadta, hogy a rendes érték meghatározása szempontjából figyelembe vegye az érintett termék azon értékesítéseit, amelyeket a Yieh szokásos kereskedelmi forgalom keretében teljesített a független megrendelője részére Tajvanban, másrészt pedig megsértette az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdését azáltal, hogy a szóban forgó értékesítéseket egyedül azzal az indokkal vetette el, hogy e megrendelő ezen értékesítéseket követően exportálta az érintett terméket, miközben a Bizottság nem bizonyította, hogy a Yieh-nek szándékában állt volna az, hogy e terméket ne hazai felhasználására szánja.
- 18 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2016. július 20-i végzésével engedélyezte az Eurofer számára, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon az eljárásba.
- 19 A megtámadott ítéletben a Törvényszék a Yieh által felhozott két jogalapot, ennél fogva pedig a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 20 Fellebbezésében a Yieh azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - adjon helyt az első fokon előterjesztett keresetnek, ezáltal pedig a Yieh-t érintő részében semmisítse meg a vitatott rendeletet, és
 - a Bizottságot és a beavatkozó felet kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 21 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a Yieh-t kötelezze a költségek viselésére.
- 22 Az Eurofer azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
 - másodlagosan, utasítsa el az első fokon előterjesztett keresetet;
 - harmadlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez, és
 - a Yieh-t kötelezze a költségek, köztük a beavatkozó fél részéről felmerült költségek viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás költségeit is.

A fellebbezésről

- 23 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Yieh három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Törvényszék tévesen mellőzte e rendelkezés alkalmazását; a második e rendelet 2. cikke (5) bekezdésének azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Törvényszék nem teremtett megfelelő egyensúlyt a Bizottság által a vizsgálata keretében végzett ellenőrzésekhez kapcsolódó szükségletek és a Yieh érdekei között, a harmadik pedig az említett rendelet 2. cikke (2) bekezdésének azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Törvényszék megítélése szerint a Bizottság megtehetette, hogy az exportáló ország hazai piacán teljesített értékesítéseket (a továbbiakban: hazai értékesítések) anélkül zárja ki a rendes érték kiszámításából, hogy bizonyítania kellene az eladónak az érintett termék végső exportálása tekintetében fennálló szándékát vagy konkrét tudomását.

Az első, az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 24 Az első jogalap, amely a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjára vonatkozik, két részre oszlik.
- *Az első részből*
- 25 Az első jogalap első részében a Yieh azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nyilvánvaló hibát követett el a Yieh által az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésére alapított érv értelmezése során, ami ahhoz vezetett, hogy tévesen mellőzte e rendelkezés alkalmazását.
- 26 Így nyilvánvaló hibát tartalmaz a megtámadott ítélet 60. pontja, amennyiben abban a Törvényszék megkövetelte, hogy mielőtt az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésére hivatkoznának, bizonyítsák e rendelet 2. cikke (4) bekezdésének megsértését.
- 27 A Yieh szerint ugyanis az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése a jelen ügyben nem releváns.
- 28 A Törvényszék egyébiránt a megtámadott ítélet ugyanezen 60. pontjában tévesen vélte úgy, hogy az érintett értékesítések hasznot nem eredményező jellege volt az egyetlen ok, amely a Bizottságot arra készítette, hogy a rendes értéket számtanilag képezze.
- 29 Márpedig az ideiglenes rendeletnek különösen a (74) preambulumbekkezdéséből egyrészt az következik, hogy a rendes érték számtani képzésére azon terméktípusok vonatkozásában került sor, amelyek esetében nem vagy nem megfelelő mennyiségben történtek értékesítések, vagy amelyeket szokásos kereskedelmi forgalom mellett nem értékesítettek, másrészt pedig, hogy a Bizottság azon terméktípusok vonatkozásában, amelyek esetében hasznot nem eredményező értékesítéseket állapított meg, nem egy számtanilag képzett rendes értéket vett alapul, hanem inkább egy súlyozott átlagos eladási árat.
- 30 A Yieh ezenkívül vitatja a megtámadott ítélet 61. pontjában megfogalmazott azon állítást, amely szerint „[a Yieh] a jelen kereset keretében nem vitatja a Bizottság által a rendes érték számtani képzése során alkalmazott azon módszert, amelyet az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése ismertet”.

- 31 A Yieh ugyanis azt állítja, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelének 44. pontjában kifejezetten vitatta a rendes érték számtani képzésének módszerét, ahogyan azt a Bizottság alkalmazta, amennyiben a Bizottság nem volt hajlandó helyt adni a Yieh azon kérelmének, hogy az újrahasznosított fémhulladék értékét az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján vonják le az érintett termék előállítási költségéből.
- 32 A Bizottság azt állítja, hogy elegendő bizonyíték hiányában nem volt más választása, mint megtagadni az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből történő levonását, mivel nem volt módja arra, hogy az alaprendelet 6. cikkének (8) bekezdésében előírt ellenőrzések alapján megbízhatóan megállapítsa, hogy a bejelentett veszteség magában foglalja-e az igényelt anyagköltségeket, sem pedig arra, hogy megállapítsa az újrahasznosított fémhulladék levonandó értékének összegét.
- 33 Ezenkívül a Bizottság vitatja a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjának a Yieh által kialakított olvasatát.
- 34 Az Eurofer az első jogalap első részének elfogadhatatlanságára hivatkozik azon az alapon, hogy – mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 61. pontjában helyesen megállapította – a Yieh az elsőfokú eljárásban nem adta elő azt az érvét, amelyet arra alapít, hogy a rendes érték számtani képzése téves.
- 35 Az Eurofer ezenkívül hangsúlyozza, hogy a Yieh nem terjesztett elő olyan érveket, amelyek bizonyítanák, hogy a Törvényszék ezen érv érdemi vizsgálata során nyilvánvaló hibát követett volna el. Így emlékeztet arra, hogy a számtanilag képzett rendes érték kiszámítása során az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből történő levonásának a Bizottság általi megtagadását a kettős levonással és a költségek mesterséges csökkentésével kapcsolatos kockázat indokolja.
- *A második részből*
- 36 Az első jogalap második részében a Yieh azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének nincs önálló jellege. Így a megtámadott ítélet 60. pontjában a Törvényszék e rendelkezés megsértésének megállapítását attól tette függővé, hogy előbb e rendelet 2. cikkének (4) bekezdése vagy 2. cikkének (5) bekezdése alapján megállapításokat tegyenek.
- 37 Márpedig az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdése önálló jellegének ilyen tagadása nem csupán ellentétes lenne a dömpingellenes megállapodás 2. cikkének (2) bekezdésében foglalt, ennek megfelelő rendelkezés tekintetében a WTO által kialakított döntéshozatali gyakorlattal, hanem ráadásul nem tenné lehetővé a Yieh számára, hogy kizárólag azt a számítási módszert vitassa, amelyet a Bizottság a számtanilag képzett rendes érték meghatározása érdekében alkalmazott.
- 38 Ezenkívül az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből történő levonása kérdésében a Bizottság által végzett vizsgálat terjedelmének különböznie kell attól függően, hogy e vizsgálatra az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése vagy az említett rendelet 2. cikkének (4) bekezdése keretében kerül-e sor. Ez utóbbi rendelkezés a hazai értékesítések jövedelmező jellege folytán a jelen ügyben nem releváns. Következésképpen az a feladat, amely az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése keretében hárul a Bizottságra, nem lehet azonos a Törvényszék által a megtámadott ítélet 78-80. pontjában javasolt azon feladattal, amely az említett rendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben terheli a Bizottságot.

- 39 A Bizottság és az Eurofer vitatja a megtámadott ítélet 60. pontjára vonatkozóan a Yieh által kialakított értelmezést. A Törvényszék nem azt állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése nem önálló rendelkezés, hanem inkább azt, hogy a rendes érték számtani képzése annak a következménye, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdését alkalmazta.

A Bíróság álláspontja

- 40 Első jogalapjával, amely a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjára vonatkozik, és amely két olyan részre tagolódik, amelyek nagyrészt fedik egymást, vagyis együtt vizsgálhatók, a Yieh azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdését.
- 41 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – mint azt a Bizottság is állítja – a Yieh által az első jogalapja keretében a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjával szemben felhozott különböző kifogások nagymértékben e pontok téves értelmezésén alapulnak. Márpedig, mivel az említett pontokban a Törvényszék a Yieh által kifejtett sajátos érvelésre válaszul helyesen vázolta fel az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének, valamint 2. cikke (4) és (5) bekezdésének rendelkezései közötti viszonyt, meg kell állapítani, hogy ugyanezen pontok nem tartalmaznak téves jogalkalmazást.
- 42 Ellentétben ugyanis azzal, amit a Yieh az első jogalapjának első része keretében állít, a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjából nem vezethető le, hogy a Törvényszék azokban „elvetette volna” az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazását.
- 43 Ezenkívül, ellentétben azzal, amit a Yieh az első jogalapjának második részében állít, e 60. és 61. pontból az sem vezethető le, hogy a Törvényszék úgy ítélte volna meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése nem rendelkezik „önálló jelleggel”, amennyiben e rendelkezés megsértésének megállapítását annak rendelte volna alá, hogy előbb az említett rendelet 2. cikkének (4) bekezdése vagy 2. cikkének (5) bekezdése alapján olyan megállapításokat tegyenek, amelyek alapján levonható lenne a következtetés, hogy megsértették ez utóbbi rendelkezéseket, mindez pedig a Yieh szerint nem tette lehetővé számára, hogy kizárólag azt a számítási módszert vitassa, amelyet a Bizottság a számtanilag képzett rendes érték meghatározásához használt, miközben a Yieh előadott ilyen kifogást a Törvényszék előtt.
- 44 E tekintetben fontos, hogy a megtámadott ítélet 60. és 61. pontját azon kontextusba helyezzük, amelyben a Törvényszék a kereset első jogalapját vizsgálta, vagyis – mint az kitűnik a megtámadott ítélet 29., 48., 49. és 56. pontjából – ez lényegében a Yieh azon érvelésére tekintettel történt, amely szerint az, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének megsértésével megtagadta, hogy az újrahasznosított fémhulladék értékét levonja az érintett termék előállítási költségéből, azzal a következménnyel járt, hogy az említett rendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésével „mesterségesen megemelte” a rendes értéket, aminek az volt a hatása, hogy megnövelte azon terméktípusok részarányát, amelyek vonatkozásában a rendes értéket az előállítási költségeknél alacsonyabb árakon történő értékesítések folytán számtanilag képezték.
- 45 Márpedig a megtámadott ítélet 52-55. pontjában a Törvényszék helyesen hivatkozik a 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítéletből (C-393/13 P, EU:C:2014:2245) eredő azon ítélkezési gyakorlatra, amely arra vonatkozik, hogy milyen viszony áll fenn többek között az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének és ugyanezen rendelet 2. cikke (4) bekezdésének rendelkezései között.
- 46 Ami a jelen ügryhöz hasonló helyzetet illeti, e viszony a következőképpen nyilvánul meg.

- 47 Amennyiben a Bizottság a vizsgálata során megállapítja, hogy bizonyos hazai értékesítések nem eredményeznek hasznot, mivel azokat a „termelési költségénél”, vagyis az (állandó és változó) egységnyi előállítási költségeknél és az azokhoz hozzászámított eladási, adminisztratív és egyéb általános költségeknél alacsonyabb árakon, hosszabb időn át, jelentős mennyiségben, és olyan árakon teljesítették, amelyek észszerű időn belül nem fedeznek minden költséget, ezeket az értékesítéseket úgy kell tekinteni, hogy azokra nem a „szokásos kereskedelmi forgalom” keretében került sor, vagyis azokat ki kell hagyni abból a számítási alapból, amely a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése alapján történő meghatározására szolgál. Ebben az esetben e rendelet 2. cikkének (3) bekezdését kellett alkalmazni, amely akként rendelkezett, hogy az érintett terméktípusok vonatkozásában egy másik, úgynevezett „számtanilag képzett” rendes érték került kiszámításra az említett előállítási költség alapján, növelve azt egy észszerű haszonkulccsal.
- 48 E kontextusban a Törvényszék a megtámadott ítélet 60. pontjában megállapítja: az, hogy a Bizottság bizonyos hazai értékesítések vonatkozásában számtanilag képzett rendes értéket vett alapul, nem abból ered, hogy megállapítást nyert volna az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett olyan „sajátos piaci helyzet”, amely ahhoz kapcsolódik, hogy az árak „mesterségesen alacsonyak”. Ezt az alapvetően ténybeli jellegű megállapítást a Yieh a fellebbezés szakaszában nem vitatta.
- 49 Ki kell emelni, hogy ugyanezen 60. pontban, pontosan a jelen ítélet 47. pontjában felidézett viszonyt illetően a Törvényszék helyesen állapítja meg, hogy a számtanilag képzett rendes érték ezen alkalmazása „a fémhulladék-levonás iránt a felperes által előterjesztett kérelemnek a Bizottság általi elutasítását követően” a Bizottság azon megállapításának „közvetlen következmény[e]”, amely szerint bizonyos hazai értékesítéseket az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének első albekezdése értelmében az előállítási költségeknél alacsonyabb árakon teljesítettek.
- 50 Mint azt a megtámadott ítélet 56. pontja is megerősíti, ezen ítélet 60. pontjában a Törvényszék ténybeli megállapítást tett, nevezetesen azt, hogy a jelen ügyben az, hogy a Bizottság a hazai értékesítések „kisebb része” tekintetében az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján egy számtanilag képzett rendes értéket vett alapul, közvetlenül abból ered, hogy miután a Bizottság megtagadta, hogy az érintett termék előállítási költségeiből a Yieh kérelmének megfelelően levonja az újrahasznosított fémhulladék értékét, e hazai értékesítéseket olyanoknak tekintette, mint amelyekre az említett rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében az előállítási költségeknél alacsonyabb árakon került sor, miközben ezek az értékesítések hasznot eredményeztek volna, vagyis azokat ez utóbbi rendelkezés értelmében nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni, ha a Bizottság helyt adott volna az e levonás iránti kérelemnek, következésképpen pedig az igényelt összegeknek megfelelő mértékben csökkentette volna az említett előállítási költséget, ebből eredően pedig a rendes értéket.
- 51 E ténybeli megállapítást, amennyiben az csak „a [Yieh] által bejelentett bizonyos számú kereskedelmi művelet[et]” érint, a Yieh állításával ellentétben nem lehet akként értelmezni, hogy a rendes értéket egyedül azon értékesítések esetében képezték volna számtanilag, amelyek nem eredményeztek hasznot. Nincs tehát semmilyen ellentmondás a megtámadott ítélet 60. pontja és az ideiglenes rendelet (74) preambulumbekzdése között, amely kimondja, hogy számtanilag képzett értéket használtak abban az esetben is, ha az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében nem megfelelő mennyiségben került sor hazai értékesítésekre.

- 52 Jóllehet első jogalapjával a Yieh ugyanezen ténybeli megállapítást vitatja, előjáróban emlékeztetni kell először is arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. Kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott ügyiratokból ered –, másrészt pedig a tények, valamint a bizonyítékok értékelésére. E tények és bizonyítékok értékelése tehát – az elferdítés esetét kivéve – nem minősül olyan jogkérdésnek, amelyre fellebbezés keretében kiterjedne a Bíróság általi felülvizsgálat (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 26-i Philips és Philips France kontra Bizottság ítélet, C-98/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:774, 40. pont; 2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 92. és 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Ezenkívül, ha valamely fellebbező a tényállás vagy a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített adatokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek a Törvényszéket az értékelése során ezen elferdítéshez vezették. Egyébiránt állandó ítélkezési gyakorlata, hogy az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a tényállás megállapítására, főszabály szerint pedig arra sem, hogy megvizsgálja azokat a bizonyítékokat, amelyeket a Törvényszék e tényállás alátámasztása érdekében alapul vett. Amennyiben e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (2016. június 2-i Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet, C-31/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:390, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika, különösen pedig a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai helyzetek összetettségéből adódóan (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Szintén állandó ítélkezési gyakorlat, hogy e széles mérlegelési jogkör bírósági felülvizsgálatának tehát az eljárási szabályok betartásának, a megállapított tények tényszerű pontosságának, e tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 68. pontjában megállapította, e korlátozott bírósági felülvizsgálat kiterjed különösen a dömpingkülönbözet különböző számítási módszerei közötti választásra és valamely termék rendes értékének meghatározására.

- 58 A Bíróság azt is több alkalommal megállapította, hogy azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításait alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely ezen intézmények tényértékelésének helyébe lép. E felülvizsgálat nem sérti ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy e bizonyítékok alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságát, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Törvényszék által a megtámadott ítélet 60. pontjában tett ténybeli megállapítás csak akkor lenne kétségbe vonható, ha bizonyítást nyerne, hogy annak tárgyi pontatlansága a Törvényszék elé terjesztett iratokból ered. Márpedig a jelen esetben a Yieh nem bizonyította, hogy ez a helyzet állna fenn.
- 60 Ezenkívül a Yieh nem állítja, és nem is bizonyítja, hogy a Törvényszék elferdítette volna a tényeket azok értékelése során.
- 61 Azt sem bizonyítja, hogy kifogásolható lenne a Törvényszékkal szemben, hogy elmulasztotta megállapítani, hogy a Bizottság a jelen ítélet 56. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján e tényeket illetően nyilvánvaló értékelési hibát követett volna el.
- 62 Egyébiránt az ideiglenes rendelet (74) preambulumbekzdéséből nem következik, hogy – mint azt Yieh állítja – a Bizottság azon terméktípusok esetében, amelyek vonatkozásában hasznot nem eredményező értékesítéseket állapított meg, nem egy számtanilag képzett rendes értéket vett alapul, hanem inkább egy súlyozott átlagos eladási árat. E preambulumbekzdés ugyanis annak jelzésére szorítkozik, hogy a számtanilag képzett rendes érték alapulvétele „a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítés hiányát” is figyelembe véve történt.
- 63 Végül a Yieh állításával ellentétben a Törvényszék a megtámadott ítélet 61. pontjában ténylegesen megvizsgálta a Yieh azon érvét, amelyet az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított.
- 64 E pontban ugyanis a Törvényszék abból, hogy a vitatott rendelet bizonyos hazai értékesítéseket kizárt a rendes érték meghatározásából amiatt, hogy azokról az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében megállapítást nyert, hogy nem eredményeztek hasznot, azt vezette le, hogy „[e rendelet] 2. cikke (3) bekezdésének – amennyiben az a vizsgálattal megbízott hatóság azon kötelezettségét meghatározó különböző helyzeteket sorolja fel, hogy számtanilag képezze a termelő-exportőr érintett termékének rendes értékét – megsértése a [vitatott] rendelet megsemmisítése szempontjából semmiképp nem bizonyítható az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdése megsértésének megállapításától függetlenül”. A Törvényszék hozzátette, hogy „a fennmaradó részt illetően a [Yieh] [az első fokon előterjesztett jelen] kereset keretében nem vitatja a Bizottság által a rendes érték számtani képzése során alkalmazott azon módszert, amelyet az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése ismertet”.

- 65 Jóllehet a megtámadott ítélet 61. pontjában a Törvényszék nem mondja ki az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított kifogás elutasítását, ez az elutasítás egyértelműen megjelenik ezen ítélet 111. pontjában, miután a Törvényszék ugyanezen ítélet 62-110. pontjában kimerítően megvizsgálta és elutasította az e rendelet 2. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított kifogást.
- 66 Az eddigi megfontolásokra tekintettel az első jogalapot el kell utasítani.

A második, az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 67 Második jogalapjában a Yieh azt állítja, hogy a Törvényszék nem teremtett megfelelő egyensúlyt a Yieh érdekei és a Bizottság által a vizsgálata keretében végzett ellenőrzésekhez kapcsolódó szükségletek között, ami az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése megsértésének minősül.
- 68 Pedig a Törvényszék a dömpingellenes megállapodás II. mellékletével és az arra vonatkozó döntéshozatali gyakorlattal összhangban maga is elismerte, hogy ilyen egyensúlyt kell teremteni a Bizottság ellenőrzési szükségletei és a Yieh által az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésére alapított jogok között.
- 69 A Yieh szerint a jelen esetben a Törvényszék a mérleget a Bizottság ellenőrzési szükségletei felé billentette, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes vizsgálat keretében a hazai értékesítések jövedelmezőségével kapcsolatos kérdés jelentősége folytán a Bizottságnak jogában állt nagyon pontos információkat szerezni a Yieh költségeiről, és jogszerűen tehetette meg, hogy elvesse a Yieh által a fémhulladék hozamvesztésének elszámolása érdekében alkalmazott költségelszámolási módszert.
- 70 Egyébiránt a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 94. pontjában elutasította azt az érvet, amely szerint a melegen hengerelt tekercsek mennyiségére vonatkozó pontos adatok összeszedése aránytalan munkaterhet jelentett volna a Yieh számára, elmulasztott ténybeli mérlegelést lefolytatni e munkateherre vonatkozóan, és elmulasztotta azt egyensúlyba hozni a vizsgálat szükségleteivel.
- 71 A Bizottság és az Eurofer vitatja a Yieh által a második jogalapja keretében előterjesztett bizonyos érvek elfogadhatóságát, és azt állítják, hogy e jogalap mindazonáltal nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 72 Második jogalapjával a Yieh azt kifogásolja, ahogyan a Törvényszék a megtámadott ítélet 69-111. pontjában azt a jogalapot vizsgálta, amelyet a Yieh az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított, és amely az ellen irányul, hogy a Bizottság nem volt hajlandó helyt adni a Yieh azon kérelmének, hogy az újrahasznosított fémhulladék meghatározott értékét vonják le az érintett termék előállításának költségeiből.
- 73 E tekintetben a Yieh azt kifogásolja, hogy a Törvényszék egyrészt nem megfelelően mérlegelte a Yieh érdekeit és a Bizottság vizsgálata keretében a Bizottság ellenőrzési szükségleteit, ami az említett rendelkezés megsértésének minősül.

- 74 Másrészt, a Yieh azt állítja, hogy amikor a Törvényszék a megtámadott ítélet 94. pontjában elutasította a Yieh azon érvét, amely szerint a konkrétan az érintett termék előállítására céljából megvásárolt, melegen hengerelt tekercsek pontos mennyiségére vonatkozó adatok összeszedése aránytalan munkaterhet jelentett volna a Yieh számára, elmulasztotta e munkaterhet ténybeli értékelését, és elmulasztotta egyensúlyba hozni azt a vizsgálat szükségleteivel.
- 75 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy e második jogalap – a megtámadott ítélet 94. pontját kivéve – nem vonatkozik az említett ítélet egyetlen konkrét pontjára sem.
- 76 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből és az eljárási szabályzat 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. E tekintetben e szabályzat 169. cikkének (2) bekezdése megköveteli, hogy a felhozott jogalapok és jogi érvek pontosan jelöljék meg a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit (2018. február 28-i mobile.de kontra EUIPO ítélet, C-418/16 P, EU:C:2018:128, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 Ez utóbbi követelmény tiszteletben tartása a jelen ügyben annál is inkább fontos, mivel a szóban forgó jogalap potenciálisan olyan, alapvetően ténybeli jellegű értékelések átfogó összességét érinti, amelyeket az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseire tekintettel folytattak le, és amelyeket a megtámadott ítélet 69-111. pontja részletesen levezetett okfejtés keretében tartalmaz.
- 78 Ebből következik, hogy a második jogalap – amennyiben a megtámadott ítélet 94. pontján kívül ezen ítélet egyetlen más pontjára sem vonatkozik – elfogadhatatlan.
- 79 Továbbá, amennyiben e jogalap e 94. pontra vonatkozik, e pontnak magából a megfogalmazásából kitűnik, hogy a Törvényszék abban megvizsgálta, majd elutasította a Yieh által a Törvényszék írásbeli kérdésére válaszul, valamint a tárgyalás során felhozott azon érvet, amely szerint egyrészt, a konkrétan az érintett termék előállítására céljából megvásárolt, melegen hengerelt tekercsek pontos mennyiségére vonatkozó információk felkutatása aránytalan munkaterhet jelentett volna, másrészt pedig, miután a Bizottság nem ragaszkodott ezekhez az információkhoz, a Yieh megalapozottan feltételezhette, hogy azokra már nincs szükség.
- 80 E tekintetben a Törvényszék az említett 94. pontban megállapította, hogy egyrészt, a Bizottság soha nem juttatta kifejezésre a legcsekélyebb olyan szándékát sem, hogy az említett információ beszerzéséről lemond, másrészt pedig a felperes annyi gondosságot sem tanúsított, hogy az említett intézménynél érdeklődjön azzal kapcsolatban, hogy helytálló-e a kért információról való vélelmezett lemondás. Ugyanezen 94. pontban a Törvényszék azt is hozzátette, hogy a Bizottság helyesen emelte ki, hogy az ellenőrző látogatást követően összeállított kiegészítő kérdőívében nem vonta vissza az említett információkérését, mivel e kiegészítő kérdőív csak az exportra szánt értékesítésekre vonatkozott, és semmilyen hatással nem volt a szóban forgó információkérésre.
- 81 A megtámadott ítélet 94. pontját ezenkívül az ezen ítélet 69-111. pontjában kifejtett azon részletes érveléssel összefüggésben kell értelmezni, amelyben a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a bizonyítékok értékelése alapján nem kifogásolható a Bizottsággal szemben az, hogy az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből való levonása iránti kérelmet elutasította azzal az indokkal, hogy mivel nem kapta meg az érintett termék

előállítására érdekében megvásárolt, melegen hengerelt tekercsek mennyiségeire vonatkozó teljes körű és megbízható információkat – pedig kérte azokat –, a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni e levonás pontosságát.

- 82 A megtámadott ítélet 105. pontjában a Törvényszék összefoglalta a Yieh azon különböző érveire vonatkozó értékelését, amelyek annak vitatására irányultak, hogy a Bizottság elutasította az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből való levonása iránti kérelmét; a Törvényszék hangsúlyozta, hogy jóllehet a Yieh még a helyszíni ellenőrző látogatást, valamint az ideiglenes rendelet elfogadását követően is valóban szolgáltat bizonyos további információkkal, ezzel szemben soha nem adta meg az érintett termék előállításához felhasznált, melegen hengerelt tekercsek pontos mennyiségére vonatkozó azon információkat, amelyeket a Bizottság az ellenőrzési feladatának teljesítéséhez elengedhetetlennek ítélt, többek között azért, mert az újrahasznosított fémhulladék értékének az érintett termék előállítási költségéből való levonása iránti kérelem összefüggött az érintett termék előállítása keretében felhasznált, melegen hengerelt tekercsek mennyiségével.
- 83 Ugyanakkor e különböző, alapvetően ténybeli jellegű értékeléseket, amelyeket a Törvényszék a megtámadott ítéletnek többek között a 94. pontjában folytatott le, a Yieh nem kérdőjelezheti meg olyan kifogás útján, amelyet a fennálló érdekek állítólagosan nem megfelelő mérlegelésére alapít.
- 84 Mint azt ugyanis a jelen ítélet 52. pontja is felidézte, a tényeknek a Törvényszék általi értékelése – feltéve, hogy nem ezek elferdítéséről van szó – nem minősül olyan jogkérdésnek, amelyet a fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia.
- 85 Márpedig a jelen ügyben, mivel a Yieh nem bizonyította az ilyen elferdítést, a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan az a jogalapja, amelyet arra alapít, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 94. pontjában nem teremtett megfelelő egyensúlyt a fennálló érdekek között.
- 86 Az eddigiekre tekintettel a második jogalapot mint teljes egészében elfogadhatatlant el kell utasítani.

A harmadik, az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 87 Harmadik jogalapjával a Yieh azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdését, amikor a megtámadott ítélet 129-135. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megtehetette, hogy a hazai értékesítéseknek a rendes érték meghatározása szempontjából történő figyelembevételét megtagadja azzal az indokkal, hogy a szóban forgó termékeket nem az e piacon való felhasználásra, hanem exportra szánták, anélkül hogy ezen intézménynek bizonyítania kellene, hogy a gyártó-exportőr részéről az értékesítés időpontjában szándék vagy konkrét tudomás állt volna fenn e rendeltetési helyet illetően.
- 88 A Yieh először is vitatja, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének különböző nyelvi változataira vonatkozóan a megtámadott ítélet 129. és 130. pontjában lefolytatott elemzés megerősíthetné a Törvényszék azon következtetését, amely szerint e rendelkezés nem követeli meg a Bizottsággal szemben annak bizonyítását, hogy a gyártó-exportőr részéről az értékesítés időpontjában tudomás vagy szándék állna fenn a szóban forgó termékek végső rendeltetési helyét illetően.

- 89 Másodszor, a Yieh vitatja az alaprendeletnek a Törvényszék által a megtámadott ítélet 132. és 135. pontjában kialakított rendszertani és teleologikus értelmezését. Úgy véli, hogy jóllehet az alaprendeletből az következik, hogy az e rendelet értelmében vett dömpinget, kárt és kijátszást a gyártó-exportőr szándékától függetlenül is meg lehet állapítani, ez nem változtat azon, hogy valamely dömpingellenes intézkedés alkalmazása során egy szubjektív elem is fennáll, amennyiben az érintett gyártó-exportőrök „tiszteletlen” magatartásának szankcionálásáról van szó. Másfelől az alaprendelet egyéb rendelkezései és egyéb piacvédelmi eszközök, különösen a „szubvencióellenes szabályok” előírják a vizsgálattal megbízott hatósággal szemben, hogy ellenőrizze a gyártó-exportőrök szubjektív tudomását és szándékát.
- 90 Harmadszor, önmagába tér vissza a Törvényszék által a megtámadott ítélet 134. pontjában levezetett azon okfejtés, amely annak megállapításából áll, hogy ha bizonyítani kellene, hogy az eladó részéről az értékesítés időpontjában szándék vagy tényleges tudomás állt fenn az érintett termék végső rendeltetési helyét illetően, ez arra vezetne, hogy a rendes érték meghatározása szempontjából az exportált termékek olyan árait is figyelembe lehetne venni, amelyek torzíthatják a rendes értéket.
- 91 A Bizottság és az Eurofer vitatja a Yieh érveit, és azt állítja, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani, mivel a Törvényszék által lefolytatott elemzésben nem merül fel semmilyen téves jogalkalmazás.

A Bíróság álláspontja

- 92 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon szabályból, amely szerint „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő áron alapszik”, valamint az e rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon szabályból, amely szerint „[a] rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján állapítják meg”, az következik, hogy a rendes érték meghatározása szempontjából a hazai értékesítéseket akkor nem kell figyelembe venni, ha az ezen értékesítésekkel érintett termékeket nem az e piacon történő felhasználásra, hanem olyan egyéb célra szánják, mint például az, hogy exportálják azokat.
- 93 Felmerül tehát a kérdés, hogy az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „felhasználásra szánt” kifejezés vajon magában foglalja-e – mint azt Yieh állítja – valamilyen szubjektív elem fennállását.
- 94 A Yieh által a harmadik jogalapja keretében képviselt „szubjektív” megközelítés szerint e kifejezést akként kell érteni, hogy a hazai értékesítéseket csak akkor lehet kizárni a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alpból, ha a Bizottság bizonyítja, hogy abban az időpontban, amikor ezen értékesítésekről megállapodtak, az eladónak szándékában állt az érintett termék utólagos exportálása, vagy tényleges tudomása volt erről az exportról.
- 95 Ezzel szemben azon „objektív” megközelítés szerint, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítélet 136-142. pontjában lényegében alapul vett annak érdekében, hogy bizonyos hazai értékesítéseket kizárhasson a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alpból, elegendő, ha a Bizottság kellő számú objektív bizonyítékkal rendelkezik annak igazolására, hogy a szóban forgó értékesítések valójában exportra történő értékesítések.

- 96 E tekintetben a megtámadott ítélet 128. és 129. pontjában a Törvényszék helyesen tekintette az okfejtése kiindulópontjának azt a megállapítást, amely szerint az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének angol nyelvi változata, amennyiben az az „intended for consumption” kifejezést tartalmazza, olyan módon került megfogalmazásra, hogy azt sugallhatja, hogy az eladó szándéka a releváns kritérium, ami úgy tűnik, hogy a jelen ítélet 94. pontjában említett szubjektív megközelítés mellett szólhat. Hozzá lehet tenni, hogy a svéd nyelvi változat, amennyiben az „avsedd” kifejezést használja, e tekintetben megfelel annak az „intended” szónak, amely az angol nyelvi változatban szerepel.
- 97 Ezzel szemben inkább a jelen ítélet 95. pontjában említett objektív megközelítés mellett szól az a tény, hogy a nyelvi változatok többségében, így különösen abban a nyolc változatban – köztük a francia nyelvi változatban –, amelyekre a Törvényszék hivatkozik, és amelyekhez hozzáadható a „destinado” és a „destinat” szavakat használó portugál és román nyelvi változat is, olyan fogalmak szerepelnek, amelyek a termék rendeltetési helyére utalnak, nem pedig – vagy nem szükségképpen – a gyártó-exportőr szándékára vagy tudomására.
- 98 E tekintetben, amint azt a főtanácsnok is kiemelte az indítványának 51. pontjában, az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében használt „hazai felhasználásra szánt” kifejezés a szokásosan elfogadott tartalma szerint azt jelenti, hogy ahhoz, hogy az exportáló országban történő értékesítéseket bele lehessen foglalni a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapba, az szükséges, hogy az ezen értékesítések tárgyát képező termékeket hazai felhasználásra „kell kijelölni”, „fenntartani”, vagy azoknak erre kell „irányulnia”.
- 99 Amennyiben az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének különböző nyelvi változatai között ilyen eltérések állnak fenn, különösen ami a „felhasználásra szánt” kifejezést illeti, e rendelkezést a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2021. április 29-i Banco de Portugal és társai ítélet, C-504/19, EU:C:2021:335, 41. pont).
- 100 Meg kell tehát vizsgálni azokat a különböző rendszertani és teleologikus elemeket, amelyeket a Törvényszék a megtámadott ítélet 130-135. pontjában annak alátámasztása érdekében adott elő, hogy az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében használt „felhasználásra szánt” kifejezést objektíven kell értelmezni, és amelyek közül a Yieh néhányat kifogásol.
- 101 Előjáróban ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió által kötött nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos uniós jogforrásokkal szembeni elsőbbsége miatt az utóbbiak szövegét amennyire lehet, úgy kell értelmezni, hogy az összhangban legyen e megállapodásokkal (lásd különösen: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 102 Másfelől a Bíróság a WTO létrehozásáról szóló, Marrakechben 1994. április 15-én aláírt egyezmény mellékletét képező megállapodások egyes rendelkezéseire vonatkozó értelmezésének alátámasztása érdekében már hivatkozott a WTO valamely vizsgálóbizottságának vagy a Fellebbviteli Testületének jelentéseire (lásd különösen: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 103 A fentiek pontosítását követően először is meg kell állapítani, hogy – mint azt a Törvényszék is helyesen jegyzi meg a megtámadott ítélet 130. pontjában – a dömpingellenes megállapodás 2.1. cikke, amelynek szövege megegyezik az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével, a WTO Titkársága által használt három hivatalos nyelv közül az angol változatban a „destined for consumption”, a francia változatban a „destiné à la consommation”, a spanyol változatban pedig a „destinado al consumo” kifejezést használja.
- 104 Másodsor, a Törvényszék akkor is helyesen járt el, amikor a megtámadott ítélet 131. pontjában lényegében megállapította, hogy jóllehet a gyártó-exportőr részéről a szóban forgó termék utólagos exportálásával kapcsolatos szándék vagy tényleges tudomás bizonyítása elegendő annak megállapításához, hogy az értékesítést nem lehet hazai felhasználásra szánt értékesítésnek minősíteni, következésképpen pedig nem lehet belefoglalni a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapba, ebből nem lehet levezetni, hogy amennyiben a gyártó-exportőrnek nem volt tényleges tudomása arról, hogy a szóban forgó terméket exportra szánják, ez szükségképpen ahhoz vezet, hogy a szóban forgó értékesítést olyannak kell tekinteni, mint amelyet hazai felhasználásra szánnak, vagyis azt bele kell foglalni az említett számítási alapba, még akkor is, ha e termék export tárgyát képezte.
- 105 Így a Yieh által képviselt szubjektív megközelítéssel ellentétben annak bizonyítása, hogy a gyártó-exportőr részéről az értékesítés időpontjában fennállt a szóban forgó termék utólagos exportjával kapcsolatos szándék vagy tényleges tudomás, nem minősül olyan feltételnek, amelynek szükségképpen teljesülnie kellene ahhoz, hogy a Bizottság az érintett értékesítést kizárhassa a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból.
- 106 E kontextusban – mint az lényegében kitűnik a megtámadott ítélet 131. pontjából – a Yieh által előadott szubjektív megközelítést nem támaszthatja alá a WTO által az „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedések” (WT/DS 337/R) jogvitában 2007. november 16-án készített vizsgálóbizottsági jelentés 339. sz. lábjegyzetében tett azon egyetlen észrevétel, amely szerint, ha valamely gyártó egy független exportőrnek vagy kereskedőnek úgy értékesít egy terméket, „hogy tudja, hogy e terméket exportálni fogják”, ezt az értékesítést nem lehet hazai felhasználásra szánt értékesítésnek minősíteni.
- 107 Kétségtelen, hogy – mint azt a főtanácsnok is kiemelte az indítványának 43. pontjában – ebből az észrevételből kitűnik, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából nem irreleváns az, ha az exportőr-gyártónak tényleges tudomása van arról, hogy a szóban forgó terméket exportra szánták, mivel e tudomásnak önmagában szükségképpen ahhoz kell vezetnie, hogy a szóban forgó értékesítéseket kizárják a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból.
- 108 Ugyanakkor, mint azt a főtanácsnok az indítványának 44. pontjában lényegében szintén megjegyezte, az ilyen észrevételből, amely konkrét esetre vonatkozik, és tényszerű jellegű, nem vezethető le, hogy a szóban forgó termék exportjával kapcsolatos ilyen tényleges tudomás bizonyítása olyan feltételt képezne, amelynek minden egyes esetben teljesülnie kellene ahhoz, hogy a vizsgálattal megbízott hatóság köteles legyen valamely értékesítést a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alap meghatározásából amiatt kizárni, hogy a szóban forgó terméket exportra szánják.

- 109 Harmadszor, mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 132. pontjában helyesen megjegyezte, az alaprendeletben meghatározott „dömping”, „kár” és „kijátszás” fogalma olyan objektív feltételek együttes fennállását követeli meg, amelyek főszabály szerint függetlenek a gazdasági szereplő szándékától vagy konkrét tudomásától.
- 110 Közelebbről, ami a dömpingkülönbözlet kiszámítását illeti, az alaprendeletnek a rendes érték meghatározására vonatkozó 2. cikkének (2) bekezdése, akár csak e rendeletnek az exportár meghatározására vonatkozó 2. cikkének (8) bekezdése egyáltalán nem utal arra, hogy az érdekeltnek ismernie kellene a szóban forgó termék rendeltetési helyét.
- 111 Jóllehet igaz, hogy – mint azt Yieh is kiemeli, és mint azt a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 132. pontjában – az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szubjektív jellegű kritériumot tartalmazott, amennyiben a dömpingellenes vám visszamenőleges hatályú alkalmazásához az kellett, hogy „az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően”, ez esetben – mint azt a Bizottság is helyesen állítja – inkább olyan, az alaprendeletben kifejezetten előírt kivételről van szó, amely megerősíti a dömpingellenes vizsgálat objektív jellegét.
- 112 Mindazonáltal még e rendelkezés sem követeli meg szükségképpen, hogy a gyártó-exportőr részéről tényleges tudomás álljon fenn, amennyiben e rendelkezés akkor is alkalmazandó, ha az importőrnek „tudnia kellett volna” az ott felsorolt követelményekről, ezáltal pedig e rendelkezés nem támasztja alá a Yieh által képviselt szubjektív álláspontot.
- 113 Egyébiránt a Yieh állításával ellentétben az általa képviselt szubjektív értelmezés nem alapulhat azon a körülményen sem, hogy a Bizottság köteles figyelembe venni a vizsgálatban együttműködő exportőrök egyéni magatartását.
- 114 Jóllehet ugyanis az, hogy a dömping tárgyát képező behozatalokat minden egyes gyártó-exportőr vonatkozásában egyedileg kell értékelni, többek között azzal a következménnyel jár, hogy minden egyes exportőr vonatkozásában egyedi dömpingkülönbözletet kell kiszámítani, feltéve hogy együttműködött a vizsgálatban, ez mégsem jelenti azt, hogy e behozatalokat szubjektív alapon kellene értékelni.
- 115 Negyedszer, a Törvényszék a megtámadott ítélet 133. pontjában helyesen állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének olyan értelmezése, amely szerint nem szükséges feltárni az eladónak a szóban forgó termék végső rendeltetési helyével kapcsolatos szándékát, illetve konkrét vagy tényleges tudomását, a dömpingellenes vizsgálat céljával is összhangban van.
- 116 E rendelkezés ugyanis lényegében arra irányul, hogy a Bizottság az együttműködő gazdasági szereplők dömpingellenes kérdőívre adott válaszai, az esetleges helyszíni ellenőrzések és az érdekelték észrevételei alapján objektív módon megállapíthassa a tényállási elemek összességét, mielőtt dömpingellenes vámot vethetne ki, így különösen megállapíthassa a dömping fennállását azt követően, hogy az alaprendelet 2. cikkével összhangban meghatározta az érintett termék rendes értékét.
- 117 Márpedig, mint azt a Törvényszék is megjegyezte a megtámadott ítélet 134. pontjában, e célt veszélyeztetné, ha a Bizottságnak – mint azt a Yieh állítja – szisztematikusan bizonyítania kellene az eladó részéről a szóban forgó termék végső rendeltetési helyével kapcsolatban fennálló szándékot, illetve konkrét vagy tényleges tudomást.

- 118 Fennállna ugyanis az a kockázat, hogy ennek bizonyítása a gyakorlatban gyakran lehetetlennek bizonyulna, ami végső soron ahhoz vezetne, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke szerinti meghatározása szempontjából figyelembe lehetne venni az exportált termékek olyan árait is, amelyek torzíthatják és meghiúsíthatják az említett rendes érték megfelelő meghatározását.
- 119 A Yieh állításával ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 134. pontjában ily módon levezetett okfejtés nem tekinthető önmagába visszatérőnek.
- 120 E tekintetben ki kell emelni, hogy az alaprendeletnek a Yieh által javasolt értelmezése azzal a kockázattal jár, hogy a gyakorlatban megnehezítené, sőt ellehetetlenítené a dömpingellenes vizsgálat hatékony lefolytatását.
- 121 Egyébiránt az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdése céljának elemzése szintén megerősíti, hogy az abban szereplő „felhasználásra szánt” kifejezésnek a Yieh által képviselt szubjektív értelmezése nem fogadható el.
- 122 Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének célja ugyanis annak biztosítása, hogy valamely termék rendes értéke a lehető leginkább megfeleljen a hasonló termékre az exportáló ország hazai piacán alkalmazott szokásos áraknak. Márpedig, ha egy értékesítésben olyan kikötések és feltételek mellett állapodnak meg, amelyek nem felelnek meg a hasonló termék említett piacon való értékesítéseire vonatkozó kereskedelmi gyakorlatnak a dömping fennállásának meghatározása szempontjából releváns időpontban, az nem képez megfelelő alapot a hasonló termék említett piacon való rendes értékének meghatározásához (lásd ebben az értelemben: 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 28. pont).
- 123 Végül ötödször, a Törvényszék a megtámadott ítélet 135. pontjában helyesen állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének olyan értelmezése, amely szerint nem szükséges feltárni az eladónak a szóban forgó termék végső rendeltetési helyével kapcsolatos szándékát, illetve konkrét vagy tényleges tudomását, összeegyeztethető a Yieh által hivatkozott előreláthatósági és jogbiztonsági elvvel, míg a Yieh által javasolt szubjektív értelmezés olyan szubjektív tényállási elem fennállásának bizonyítását követelné meg, amelynek vonatkozásában megkockáztatható, hogy annak bizonyítása a gyakorlatban esetlegesnek, sőt – mint azt a jelen ítélet 120. pontja kiemelte – lehetetlennek bizonyulna.
- 124 Mindemellett az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, „[az exportáló országban] hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése” fogalmának tisztán objektív értelmezésén alapuló megközelítés azt vonja maga után, hogy pusztán annak bizonyítása, hogy az érintett termékeknek a gyártó-exportőr által a hazai piacon történő eredeti értékesítését követő bármely időpontban az értékesítési láncolatban lejjebb elhelyezkedő valamely gazdasági szereplő exportálta e termékeket, elegendő lenne ahhoz, hogy a Bizottság úgy tekinthesse, hogy e termékeket az eredeti értékesítésük időpontjában exportra „szánták”, ezáltal pedig – mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 143. pontjában megállapította – azok „valójában exportra történő értékesítések” voltak, amelyeket következképpen ki kell zárni a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból.
- 125 Márpedig az ilyen, tisztán objektív értelmezés, amennyiben semmilyen jelentőséget nem tulajdonít annak, hogy milyen összefüggés áll fenn egyfelől az exportőr-gyártó általi eredeti értékesítés jellemzői, köztük mindenekelőtt az ár, másfelől pedig az ezen exportőr-gyártó megrendelője vagy az érintett termék értékesítési láncolatában lejjebb elhelyezkedő egyéb gazdasági szereplő általi utólagos export között, ahhoz vezet, mint azt a Yieh is állítja, hogy nem

tartják maradéktalanul tiszteletben az előreláthatósági és jogbiztonsági elvet, mivel ez az értelmezés lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy a gyártó-exportőr árpolitikájától függetlenül dömpingellenes vámokat vessen ki, e gyártó-exportőrt pedig arra kötelezné, hogy a független megrendelői olyan marketingpolitikáiért feleljen, amelyeket főszabály szerint nem tud az ellenőrzése alatt tartani.

- 126 E tekintetben, jóllehet a jelen ítélet 103-123. pontjában kifejtett okok miatt nem fogadható el az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, „[az exportáló országban] hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése” fogalmának tisztán szubjektív értelmezése, ebből mégsem következik, hogy az említett fogalomnak mindenképpen egy tisztán objektív értelmezését kelljen elfogadni.
- 127 Annak érdekében ugyanis, hogy biztosított legyen az előreláthatósági elv és a jogbiztonsági elv maradéktalan tiszteletben tartása, az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „[az exportáló országban] hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése” fogalmát akként kell értelmezni, hogy – mint azt a főtanácsnok is kiemelte az indítványának 58. pontjában – a Bizottság csak akkor zárhat ki valamely hazai értékesítést a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból, ha bizonyítja, hogy objektív kapcsolódási tényező áll fenn ezen értékesítés és a szóban forgó terméknek a hazai felhasználástól eltérő rendeltetési helye között.
- 128 Mint azt a főtanácsnok az indítványának ugyanezen 58. pontjában szintén kiemelte, e rendelkezés ilyen értelmezését a rendelkezés célja is megköveteli, amely – amint azt a jelen ítélet 122. pontja is felidézi – annak biztosítására irányul, hogy valamely termék rendes értéke a lehető leginkább megfeleljen a hasonló termékre az exportáló ország hazai piacán alkalmazott szokásos árnak.
- 129 A fentiekből következik, hogy a Bizottság csak akkor jogosult valamely értékesítést a szóban forgó termék exportja miatt kizárni a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból, ha bizonyítja, hogy ezen értékesítés objektív körülményeiből – köztük mindenekelőtt az árból – kitűnik, hogy az említett értékesítéssel érintett termékeknek az exportáló ország hazai piacán történő felhasználástól eltérő rendeltetése van, így például exportálni fogják azokat.
- 130 Ha ugyanis a Bizottság bizonyítja az eredeti értékesítéshez kapcsolódó ilyen körülmények fennállását, akkor megállapítható, hogy a szóban forgó gyártó-exportőrnek az értékesítésben történő megállapodáskor észszerűen tudnia kellett, hogy a szóban forgó termék végső rendeltetése minden valószínűség szerint az exportálás, nem pedig az exportáló ország hazai piacán történő felhasználás volt.
- 131 Az ilyen „betudott” jellegű tudomás – olyan fogalomról van szó, amelynek vonatkozásában hangsúlyozni kell, hogy annak jellege alapvetően különbözik a szándék vagy a tényleges tudomás fogalmától – levezethető például olyan objektív bizonyítékokból, amelyek alátámasztják, hogy az exportőr az exportárlistája alapján értékesítette az érintett termékeket, vagy hogy a gyártó-exportőr tudott vagy tudnia kellett neki arról, hogy a megrendelője a szóban forgó termékeknek kizárólag vagy elsősorban az exportkereskedelmében tevékenykedik.
- 132 Következésképpen, mint azt a főtanácsnok is megjegyezte az indítványának 53. pontjában, teljesen elképzelhető, hogy függetlenül annak bizonyításától, hogy a gyártó-exportőr szándéka vagy tényleges tudomása kiterjedt-e arra, hogy a szóban forgó termékeket exportra szánják, az értékesítésekre vagy az e termékeket megszerző vevőre vonatkozó bizonyos objektív körülményekből le lehessen vonni azt a következtetést, hogy e termékeket exportra szánják, vagyis arra „jelölik ki”, vagy arra „irányulnak”.

- 133 Márpedig a jelen ügyben pontosan ez a helyzet, mint az kitűnik a megtámadott ítélet 136-142. pontjából is, amelyekben a Törvényszék éppen azt a megközelítést vizsgálta, amelyet a Bizottság a vitatott rendeletben alkalmazott, és amelynek alapján a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból kizárta az érintett termék azon értékesítéseit, amelyeket a Yieh Tajvanban, 120 000 tonna mennyiségben teljesített a független megrendelője részére.
- 134 Mint azt ugyanis a Törvényszék a megtámadott ítélet 136. pontjában kiemelte, a Bizottság az ideiglenes rendeletben eredetileg olyan „óvatos” megközelítést alkalmazott, amely abból állt, hogy e számítási alapból kizárja az érintett termék összes olyan értékesítését, amelyeket a Yieh bizonyos olyan forgalmazók részére teljesített, amelyek székhelye Tajvanban van.
- 135 Mindazonáltal, mint az kitűnik a megtámadott ítélet 137. pontjából, ezt követően a Bizottság – mint azt a vitatott rendelet (59) preambulumbekzdésében is jelezte – ezt az „átfogó” megközelítést olyan megközelítéssel váltotta fel, amely abból állt, hogy a rendes érték meghatározására szolgáló számítási alapból csak azokat a hazai értékesítéseket zárta ki, amelyek vonatkozásában „elegendő objektív bizonyítékkal rendelkezett a valós exportjukról”. Ezzel szemben a megtámadott ítélet e 137. pontja szerint a vitatott rendelet ugyanezen (59) preambulumbekzdéséből az is kitűnik, hogy „olyan szubjektív körülmények, mint a gyártó-exportőr szándéka vagy tudomása, illetve tudomásának hiánya a jelen ügyben nem játszottak semmilyen szerepet a Bizottság által lefolytatott objektív értékelésben, ellentétben az exporthoz kapcsolódó olyan árleszállítások létezésével, amelyeket egyebek mellett releváns bizonyítékként használt fel”.
- 136 Ez utóbbi tekintetben, mint a megtámadott ítélet 138. és 140. pontjában az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekzdésére hivatkozással lényegében a Törvényszék is jelezte, a Bizottság által folytatott vizsgálat feltárta, hogy a jelen ügyben a Yieh által hazaiként bejelentett jelentős számú értékesítés olyan exportengedmény tárgyát képezte, amelynek az volt a célja, hogy a forgalmazók számára ösztönzést biztosítson arra, hogy a szóban forgó termékeket a feldolgozásukat követően exportálják, amely feldolgozás legfeljebb csak kisebb jelentőségű műveletek végrehajtását foglalja magában, anélkül hogy az így létrejövő termék oly mértékben módosulna, hogy az már nem tartozna az érintett termék fogalma alá.
- 137 A megtámadott ítélet 141. pontjában a Törvényszék hozzátette többek között, hogy az ügy iratanyagából kitűnik, hogy az említett árengedmény a Yieh által a legnagyobb tajvani megrendelője részére 2013 decembere folyamán teljesített értékesítéseknek például 40%-ára vonatkozott.
- 138 A megtámadott ítélet 142. pontjában a Törvényszék ezenkívül hangsúlyozta, hogy – mint az kitűnik a vitatott rendelet (59) preambulumbekzdéséből – „a termékek hazai értékesítéseként bejelentett értékesítéseinek valós exportjára vonatkozó egyéb objektív bizonyítékokat” is be lehetett szerezni.
- 139 Különösen, az említett 142. pontban a Törvényszék kiemelte, hogy a vizsgálat bizonyította, hogy a Yieh legnagyobb tajvani megrendelője „az érintett terméknek csupán elhanyagolható mennyiségét értékesítette [az exportőr ország] hazai piac[á]n”, amiből – mint azt a főtanácsnok is kiemelte az indítványának 68. pontjában – levezethető, hogy e megrendelő az érintett terméknek elsősorban a kiviteli ágazatában tevékenykedett, amely körülmény tekintetében a Yieh észszerűen nem állíthatja, hogy nem tudott róla.

- 140 A Törvényszék a fentiek alapján a megtámadott ítélet 143. pontjában megállapította, hogy a Yieh nem bizonyította, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta volna a jogot vagy a tényállás vonatkozásában nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, amikor a rendes érték meghatározása szempontjából azzal az indokkal tagadta meg a Yieh által a független megrendelője részére teljesített értékesítések figyelembevételét, hogy „olyan objektív bizonyítékok léteztek, amelyek szerint az említett értékesítések valójában exportra történő értékesítések voltak, ami még inkább így van, ha bizonyítást nyer, hogy a szóban forgó értékesítések egy része a [Yieh] által alkalmazotthoz hasonló exportengedményi rendszer tárgyát képezte, ezért pedig az e részbe tartozó értékesítéseket a hazai piacon történő felhasználásra szánt érintett termék áránál alacsonyabb árakon kötötték meg, tudva azt, hogy ezek az árak ösztönzik az érintett termék exportját”.
- 141 E tekintetben az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, „[az exportáló országban] hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése” fogalmára vonatkozóan a jelen ítélet 129. pontjában elfogadott értelmezésre tekintettel meg kell állapítani: az a körülmény, hogy a Yieh hazai értékesítéseinek egy része exportengedményi rendszer tárgyát képezte, az ezen értékesítéseket övező, különösen pedig az áraikra vonatkozó olyan objektív körülménynek minősül, amelyből az következik, hogy az említett értékesítésekkel érintett termékeket exportra, nem pedig a hazai piacon történő felhasználásra szánták.
- 142 Következésképpen, összhangban azzal, ami a jelen ítélet 130. pontjából következik, a Yieh-nek az ugyanezen értékesítésekről történő megállapodás időpontjában észszerűen tudnia kellett, hogy az érintett termék végső rendeltetése minden valószínűség szerint az export volt, nem pedig az exportáló ország hazai piacán történő felhasználás.
- 143 Hasonlóképp, tekintettel a jelen ítélet 129. és 130. pontjára, a megtámadott ítélet 142. pontjában kiemelt és a jelen ítélet 139. pontjában felidézett azon objektív körülményből, amely szerint a Yieh legnagyobb tajvani megrendelője az érintett terméknek elsősorban a kiviteli ágazatában tevékenykedett, az következik, hogy a Yieh által e megrendelő részére teljesített értékesítések főszabály szerint olyan termékekre vonatkoztak, amelyeket exportra, nem pedig a hazai piacon történő felhasználásra szántak, következésképpen pedig a Yieh-nek a szóban forgó értékesítésekről történő megállapodás időpontjában észszerűen tudnia kellett az érintett termék végső rendeltetéséről, vagyis arról, hogy az minden valószínűség szerint az export.
- 144 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 144. pontjában úgy ítélte meg, hogy „a Bizottság jogszerűen és nyilvánvaló mérlegelési hiba nélkül kizárhatta a szóban forgó értékesítéseket a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján történő meghatározásá[ra szolgáló számítási alpból]”.
- 145 Az eddigiekre tekintettel a harmadik jogalapot, következésképpen pedig a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 146 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

147 A Yieh-t, mivel pervesztes lett, a Bizottság és az Eurofer kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság és az Eurofer részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Yieh United Steel Corp. a saját költségein felül viseli az Európai Bizottság és az Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL részéről felmerült költségeket is.

Aláírások